

ХАРАКТЕРИСТИКА ІСТОРИЧНОЇ ОСОБИ.■ САНДРО БОТТИЧЕЛІ

Виконала учениця **7-Г** класу Забродська Дарина

САНДРО БОТТИЧЕЛІ

- **Сандро Боттичеллі** (італ. *Sandro Botticelli*; 1 березня 1445 — 17 травня 1510) — італійський живописець флорентійської школи.
Справжнє ім'я — **Алесандро ді Маріано ді Ванні Філіпепі** (*Alessandro di Mariano di Vanni Filiperi*);

ПОХОДЖЕННЯ І НАВЧАННЯ

- Народився в сім'ї ремісника, батько обробляв шкіри. Боттічеллі — прізвисько, один зі старших братів Сандро був дуже гладкий, і його прізвисько перейшло на Сандро. Першу згадку про Сандро знайшли в податковій відомості батька за 1458 рік. Один з братів займався ювелірством і, ймовірно, він і дав хлопцю перші навички малюнку.
- Навчання продовжив у живописця Філіппо Ліппі (бл. 1406–1469). Ліппі, монах-кармеліт, був на той час відомим художником, автором добре знаних зображень мадонн. Пізніше свої численні варіанти мадонн зробить і Боттічеллі.

ТАЛАНОВИТИЙ ПОРТРЕТИСТ

- Боттічеллі належав до відомих портретистів доби. На відміну від реалістичних чи буденних зображень Філіппіно Ліппі , Доменіко Гірландайо , Перуджино - Сандро Боттічеллі гостро відтворив внутрішній світ своїх сучасників, світ протирічч, невдоволення і важких духовних пошуків. Численні портрети створив художник і на своїх фресках. Навіть милування зовнішньою красою облич янголів не завадило Боттічеллі нагородити їх сумом, нервовістю, болісним передчуттям майбутніх лихих часів. Серед характерних портретів Боттічеллі - портрет юнака з золотою медаллю в руках, ймовірно, зображення свого старшого брата Антоніо, ювеліра. Невеликі за розмірами портрети Боттічеллі відрізняються гостротою характеристик і намаганням точно відтворити складний внутрішній світ сучасників.

КАРТИНА САНДРО БОТТИЧЕЛІ “ВЕСНА”

“ ВИГНАНКА ” БОТТИЧЕЛІ

- Худ. Боттічеллі. Вигнанка (картина), 1495 р., Рим.
- Особливо це відображено в маленькій картині «Вигнанка» або «Покинута». У Боттічеллі мало картин з однією постаттю, якщо це не портрет. Вигнанка гірко плаче перед порталом заможної оселі, повернутої на вулицю фасадом-фортецею. Перші поверхи будинків Флоренції 15 століття відводили під склади, комори. Вони мали дуже маленькі вікна, які до того ж захищали міцними ґратами. Більші вікна мали 2-й і 3-й поверхи. В картині Боттічеллі навіть перший поверх палаццо не має вікон. І це посилює відчуженість, ворожість домівки, що нещодавно була рідною для вигнанки. А розкиданий одяг свідчить , що була бійка, яка закінчилася ще однією людською трагедією.

“ВИГНАНКА” КАРТИНА

БОТТИЧЕЛІ

- Боттічеллі був чудовим майстром малюнка, що становить основу флорентійського живопису кватроченто. Ім'я його вписано в плідний і чудовий період розвитку мистецтва Тоскани - другу половину XV століття. Особистість Сандро було б важко розглядати поза зв'язку з оточенням його покровителів Медічі, який зазвичай представляють ясним, безтурботним (нагадаємо рядок карнавальної пісні Лоренцо Прекрасного: «щастя хочеш - щасливий будь»), блискуче дотепним, культурним, економічно процвітаючим. Але в дійсності мистецтво майстра відображає атмосферу тривоги і нестійкості, в якій жив його місто. Можливо, самий «флорентійський» з художників, Сандро Боттічеллі краще за всіх інших передав протиріччя свого століття з його винятковими досягненнями в галузі культури і політики і разом з тим різкими соціальними та історичними потрясіннями.
- Близько 1464 Алессандро поступив в майстерню Фра Філіппо Лінні, яку покинув в 1467 році у віці двадцяти двох років.
- Першою його роботою могли бути фрески, виконані цим ченцем-кармелітом разом з учнями у соборі в Прато. Однак можна зробити висновок, що вже в 1469 році Боттічеллі - самостійний художник, бо в кадастрі того ж року Маріано заявив, що син його працює вдома. Діяльність чотирьох синів (старший з них, Джованні, став маклером і виконував роль фінансового посередника при уряді, а його прізвисько «Botticella» перейшло до більш знаменитому братові) принесла родині Філіппі значні доходи і положення в суспільстві. Філіппі володіли будинками, землею, виноградниками і лавками. Дев'ятого жовтня 1469 року в Сполето помер Фра Філіпа; вже в наступному році Сандро відкрив власну майстерню й десь між 18 липня і 8 серпня 1470 закінчив твір, який приніс йому широке суспільне визнання. Картина із зображенням алегорії Сили призначалася для Торгового суду - одного з найважливіших міських установ, що займався розглядом правопорушень економічного характеру. Той факт, що зображення інших семи Чесот було замовлено в 1469 році авторитетному тоді художнику П'єро Поллайоло, свідчить, що і Боттічеллі в той час також був відомий у флорентійській мистецькому середовищі.

СМЕРТЬ ХУДОЖНИКА

- Художник помер у віці 65 років і був похований на цвинтарі церкви Он'їсанти, неподалік від дому, де народився.
- Вже на початку 16 століття слава Боттічеллі серед сучасників зблякла і він не мав популярності, незважаючи на його великі досягнення і досвід. Це був показник зміни суспільних настроїв, появи однаків-геніїв на кшталт Леонардо да Вінчі, Мікеланджело, Рафаеля, творчість яких набула нечуваного престижу і відсувала в минуле багатьох відомих майстрів 15 століття. Коли королева Ізабелла Кастильська обирала художника Флоренції для виконання свого замовлення, то відкинула кандидатуру Боттічеллі, запропоновану їй, як непрестижну й немодну. Після смерті Боттічеллі його швидко забули майже на 300 років.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

